

tant, la cançó que la Laura va posar al post “Enze de ficció”, perquè sap que m’agrada moltíssim, la cançó amb què vaig plorar el primer cop que la vaig escoltar, un dia que... un dia que jo... la cançó amb què he plorat tantes vegades, tantes, tantes... dos professionals que es varen llegir el meu blog de punta a punta!

CANÇONS DE LA LAURA

(que ella les tria, i que diu que sóc una maquíssima i que avui no en tria cap de cançó, “només la dels Housemartins, Mireia, que quan l’escoltes ets la nena més tendra dolça afectuosa del planeta”)

Build, de The Housemartins

DILLUNS 29 DE GENER DE 2007

Calla, que faré anàlisi política i tot

M’ha dit la Laura que no tastaré més la baveta del seu txitxi si no escric un post d’anàlisi política, “vale, n’escriré un, però a la meva manera eh?”, perquè per escriure’n de qualitat ja hi ha gent més competent, com els blogaires Lluís Pérez, Carme Porta, Viu-viu (<http://viu-viu.blogspot.com>), Dessmond (<http://dessmond.blogspot.com>) o Saül Gordillo (i ara diré una cosa públicament, resulta que el Saül fa dies que em dóna carbassa, “sí... dallonses... ja quedarem..., no, avui no puc..., no, demà tampoc”..., en fi, que qualsevol dia em presento al cau on treballa vestida amb una gavardina i amb una bossa de carmelus a la mà, ja està dit, hombre!, que això no m’havia passat mai amb cap home, amb dones sí però amb homes no, ja